

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-1.720.15.2023.JG

Warszawa, 24 stycznia 2024 r.

DECYZJA nr DNR-1/1/2024

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów: syntetyczne kamyki dekoracyjne o symbolach: K1810B-886/232 (kod EAN: 5903288076123), K1810B-886/233 (kod EAN: 5903288183166), K1810B-886/234 (kod EAN: 5903288075904), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Kiem Le, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM w Starych Babicach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), za wprowadzenie na rynek produktów: syntetyczne kamyki dekoracyjne o symbolach: K1810B-886/232 (kod EAN: 5903288076123), K1810B-886/233 (kod EAN: 5903288183166), K1810B-886/234 (kod EAN: 5903288075904) niespełniających ogólnych wymagań bezpieczeństwa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Kiem Le, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM w Starych Babicach, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 5 kwietnia 2023 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” bądź „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr WPR.8361.55.2023 dotyczący produktów: kamyki syntetyczne o symbolach: K1810B-886/232 (kod EAN: 5903288076123), K1810B-886/233 (kod EAN: 5903288183166), K1810B-886/234 (kod EAN: 5903288075904), dalej jako: „kamyki” lub „produkty”, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Kiem Le, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM z siedzibą w Starych Babicach.

Kwestionowany produkt to kolorowe kamyki wykonane z tworzywa sztucznego opakowane w worek foliowy bez oznaczeń producenta oraz innych informacji.

W trakcie kontroli nr WPR.8361.55.2023 inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali kamyki ocenie bezpieczeństwa, opierając się na przepisach ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie dodatkowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i znakowania produktów, które stwarzają zagrożenie dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie (Dz. U. Nr 71, poz. 644; dalej jako: „rozporządzenie Rady Ministrów”).

W wyniku przeprowadzonej organoleptycznej oceny bezpieczeństwa inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że kamyki swoim wyglądem (tj. kolorem, kształtem i rozmiarem) przypominają środki spożywcze (cukierki – landrynki) i przez to wskazują na inne niż rzeczywiste przeznaczenie, tzn. są „imitacjami”, które mogą być, szczególnie przez małe dzieci, uznane za produkt przeznaczony do spożycia (cukierki – landrynki). Ustalono również, że pojedyncze kamyki mieszczą się całkowicie w cylindrze do badania małych części, który stanowi urządzenie pomiarowe imitujące przełyk małego dziecka. Na opakowaniu produktów nie wskazano danych identyfikujących ani danych producenta. Pismem (data wpływu 13 czerwca 2023 r.) kontrolowany przedsiębiorca oświadczył, że przedmiotowe kamyki kupił od przedsiębiorcy Kiem Le, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX Le Kiem w Starych Babicach.

Wobec powyższego, pismem z 3 lipca 2023 r. Prezes UOKiK, na podstawie art. 20a pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zwrócił się do przedsiębiorcy Kiem Le, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM w Starych Babicach o wyjaśnienie, czy jest on dostawcą kwestionowanych kamyków. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się do tego przedsiębiorcy o przekazanie informacji dotyczącej jego roli w obrocie kwestionowanymi kamykami, liczby oraz wariantów kolorystycznych produktów wprowadzonych na rynek, a także kanałów ich dystrybucji wraz ze wskazaniem średniej ceny sprzedaży netto oraz do przedstawienia listy dystrybutorów krajowych i zagranicznych. Organ nadzoru poprosił również o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu.

Odpowiadając pismem z 18 lipca 2023 r., przedsiębiorca Kiem Le, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM w Starych Babicach poinformował, że jest importerem kamyków i są to produkty ujęte na fakturze nr FS-2640/21/VIPOL w poz. 39 o symbolu K1810B-886/234 (300G) w liczbie 80 szt., w poz. 40 o symbolu K1810B-886/232 (300G) w liczbie 80 szt. oraz w poz. 41 o symbolu K1810B-886/233 (300G) w liczbie 80 szt. Poinformował również, że produkty te zostały zakupione dwukrotnie od chińskiego producenta. Ponadto ww. przedsiębiorca oświadczył, że w 2019 r. zakupił 1 200 sztuk produktu o symbolu K1810B-886/232 oraz 560 sztuk produktu o symbolu K1810B-886/234, natomiast w 2021 r. zakupił 400 sztuk produktu o symbolu K1810B-886/233. Zauważył, że podobne produkty występują na rynku od co najmniej 15 lat i są sprzedawane w wielu sieciach handlowych. Jednocześnie wyjaśnił, że dekoracyjne kamyki są umieszczane w wazonach przez osoby dorosłe, a dzieci nie mają do nich bezpośredniego dostępu. W jego ocenie nie jest to produkt niebezpieczny. Do pisma załączył m.in. faktury zakupu kamyków, dokumenty celne SAD oraz zestawienie transakcji zakupu i sprzedaży kwestionowanych produktów. Pismem z 12 września 2023 r. przedsiębiorca Kiem Le, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM w Starych Babicach doprecyzował, że produkty ujęte na fakturze nr FS-2640/21/VIPOL (poz. 39-41) to kamyki dekoracyjne w trzech różnych kolorach (trzy odcienie czerwieni), które kontrolowany przedsiębiorca zakupił od niego jednorazowo.

Podzielając ocenę bezpieczeństwa dokonaną przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK stwierdził, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, iż syntetyczne kamyki dekoracyjne o symbolach: K1810B-886/232 (kod EAN: 5903288076123), K1810B-886/233 (kod EAN: 5903288183166), K1810B-886/234 (kod EAN: 5903288075904) mogą nie spełniać ogólnych

wymagań dotyczących bezpieczeństwa. Prezes UOKiK uznał zatem za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”) pismem z 21 września 2023 r. powiadomił przedsiębiorcę Kiem Le, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM z siedzibą w Starych Babicach (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów: syntetyczne kamyki dekoracyjne o symbolach: K1810B-886/232 (kod EAN: 5903288076123), K1810B-886/233 (kod EAN: 5903288183166), K1810B-886/234 (kod EAN: 5903288075904) oraz w sprawie nałożenia na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających ogólnych wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania kanałów ich dystrybucji wraz ze wskazaniem średniej ceny sprzedaży netto, a także przedstawienia listy dystrybutorów krajowych i zagranicznych kamyków. Organ nadzoru poprosił także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu.

Pismem z 5 października 2023 r. strona postępowania poinformowała, że podjęła dobrowolne działania naprawcze mające na celu wyeliminowanie kwestionowanych kamyków z rynku. Poinformowała również, że aktualnie nie posiada już na stanie tych produktów. Jednocześnie strona postępowania wskazała, że sprzedawała produkt tylko hurtowo, a średnia cena jednego opakowania produktu wynosiła 6,61-6,83 zł netto. Do pisma strona postępowania załączyła także listę dystrybutorów kamyków (polskich i zagranicznych).

Wobec powyższego, postanowieniem z 13 października 2023 r. (data odebrania pisma: 24 października 2023 r.), wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 50 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane kamyki. W postanowieniu Prezes UOKiK wskazał także stronie postępowania jakie działania powinna w tym celu podjąć oraz jakie dowody należy przekazać organowi nadzoru na ich potwierdzenie.

Pismem z 1 grudnia 2023 r. strona postępowania poinformowała, że wystosowała do wszystkich dystrybutorów krajowych i zagranicznych informacje dotyczącą konieczności wycofania produktów z rynku. Wszyscy krajowi dystrybutorzy przekazali informacje o posiadanej liczbie produktów, a dystrybutorzy którzy mieli je na stanie magazynowym zwrócili je, co zostało potwierdzone fakturami korygującymi. Strona postępowania

poinformowała również, że nie wszyscy dystrybutorzy zagraniczni odpowiedzieli pisemnie na przekazaną informację. Trzech kontrahentów zagranicznych (z Litwy, Łotwy i Słowacji) potwierdziło jedynie telefonicznie, że nie mają już tych produktów na stanie. Zgodnie z oświadczeniem strony postępowania, łącznie od wszystkich dystrybutorów zostało zwróconych 96 opakowań kamyków.

Pismem z 21 grudnia 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, a także zgłoszonych żądań.

Pismem z 28 grudnia 2023 r. strona postępowania dosłała brakujące oświadczenia o nie posiadaniu na stanie magazynowym kamyków od dystrybutorów z Litwy, Łotwy i Słowacji.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Kiem Le, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM w Starych Babicach wprowadził produkty: syntetyczne kamyki dekoracyjne o symbolach: K1810B-886/232 (kod EAN: 5903288076123), K1810B-886/233 (kod EAN: 5903288183166), K1810B-886/234 (kod EAN: 5903288075904) na rynek i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Pismem z 18 lipca 2023 r. strona postępowania potwierdziła, że zakupiła kamyki będące przedmiotem postępowania w 2019 r. i 2021 r. od chińskiego producenta.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem oraz uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony

zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów produkty, które stwarzają zagrożenie dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie, zwane „imitacjami”, nie mogą posiadać cech i właściwości wywołujących u konsumentów, zwłaszcza u małych dzieci, przeświadczenia, iż są to środki spożywcze, jeżeli próba konsumpcji imitacji może powodować zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kamyków stanowiły ustalenia poczynione na podstawie wyników badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. W ich wyniku stwierdzono, że produkty swoim wyglądem (tj. kolorem, kształtem i rozmiarem) przypominają środki spożywcze i przez to wskazują na inne niż rzeczywiste przeznaczenie, tzn. są „imitacjami”, które mogą być, szczególnie przez małe dzieci, uznane za produkt przeznaczony do spożycia (cukierki – landrynki). Ustalono również, że pojedyncze kamyki mieszczą się całkowicie w cylindrze do badania małych części, który stanowi urządzenie pomiarowe imitujące przełyk małego dziecka. Stwierdzone nieprawidłowości stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów (małych dzieci), z uwagi na możliwość podjęcia próby ich konsumpcji, co z kolei może skutkować ich połknięciem i zadławieniem się. Ponadto połknięty kamyk może utknąć w krtani dziecka, blokując w ten sposób drogi oddechowe i doprowadzając do uduszenia się małego konsumenta.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie są bezpieczne oraz mogą stwarzać poważne zagrożenie dla zdrowia małych dzieci. Przedsiębiorca odpowiedzialny za wprowadzenie na rynek zakwestionowanych kamyków podjął działania mające na celu wyeliminowanie stwarzanych przez nie zagrożeń i przedstawił Prezesowi UOKiK dowody to potwierdzające.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego, tj. faktur oraz dokumentacji SAD, wynika, że strona postępowania w 2019 r. i 2021 r. kupiła produkt od chińskiego producenta, który

następnie wprowadzała na rynek za pośrednictwem dystrybutorów (22 polskich i 9 zagranicznych). W toku postępowania administracyjnego strona postępowania poinformowała wszystkich kontrahentów o konieczności wycofania kamyków ze sprzedaży. W wyniku podjętych działań strona postępowania wycofała z rynku 96 opakowań produktów. Następnie strona postępowania zutylizowała je, przedstawiając dowody w postaci dokumentacji fotograficznej, a także dokumentacji poświadczającej odbiór odpadów przez profesjonalny podmiot. Dodatkowo strona postępowania oświadczyła, że nie będzie w przyszłości wprowadzać na rynek produktów będących przedmiotem postępowania.

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, w tym oświadczenia i dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ww. produkty, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie wprowadzając te kamyki na rynek przedsiębiorca Kiem Le, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM w Starych Babicach naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy. Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez

producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że kamyki stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia małych konsumentów. Produkty te, mimo że nie są produktem spożywczym, mają cechy, które mogą wywołać u osób o zmniejszonej zdolności poznawczej (głównie u małych dzieci) przeświadczenie, iż są to produkty spożywcze (cukierki – landrynki). Z uwagi na możliwość podjęcia próby konsumpcji kamyków przez małe dziecko, może dojść do utknięcia w krtani pojedynczego produktu, a następnie do zablokowania dróg oddechowych i zadławienia, podduszenia, a nawet uduszenia się małego dziecka. Dodatkową okolicznością obciążającą jest to, że strona postępowania wprowadzała przedmiotowe kamyki przez długi okres (lata 2019–2023), a znaczna liczba tych produktów (2 064 opakowań – w skład każdego opakowania wchodzi 300 g pojedynczych kamyków) może wciąż znajdować się u konsumentów, przez co małe dzieci mogą nadal być narażone na poważne ryzyko stwarzane przez te produkty.

Ponadto za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że na produktach nie wskazano danych producenta ani informacji o przeznaczeniu kamyków. Obecność tych informacji to jedno z kryteriów branych pod uwagę przy ocenie bezpieczeństwa produktu. Umożliwiają one konsumentom realizację ich praw oraz dostarczają informacji istotnych dla bezpiecznego użytkowania danego produktu.

Reasumując, na skutek wprowadzania kwestionowanych produktów na rynek, dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania współpracowała z organem nadzoru, przekazując bez zbędnej zwłoki wszelkie wyjaśnienia i dokumenty w sprawie. Dodatkowo Prezes UOKiK wziął pod uwagę fakt, że w ostatnich

dziesięciu latach wobec strony nie było prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów postępowań administracyjnych dotyczących tego typu produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży netto uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania, złożonym pismem z 5 października 2023 r., w którym wskazała średnią cenę netto sprzedaży hurtowej, tj. 6,61–6,83 zł (pomijając pojedyncze przypadki sprzedaży detalicznej i cenę produktu oferowanego w ramach sprzedaży detalicznej). Inaczej niż w oświadczeniu strony postępowania, jako średnią ceny sprzedaży jednego opakowania organ nadzoru przyjął średnią arytmetyczną wynoszącą 6,72 zł. Przy określaniu korzyści majątkowej, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę produktów wprowadzonych na rynek., tj. 2 160 opakowań kamyków, a także uwzględnił fakt, że strona postępowania wycofała z rynku 96 opakowań. W związku z tym korzyść majątkowa strony postępowania ze sprzedaży 2 064 opakowań produktu wyniosła 13 870 zł.

Wymierzając karę w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100) Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji niniejszej decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek produkty niespełniające wymagań w zakresie bezpieczeństwa, narażając tym samym małych konsumentów na ryzyko utraty zdrowia lub życia – z uwagi na możliwość połknięcia i zadławienia się bądź utkwienia w krtani produktów, które swoim wyglądem przypominają cukierki. Dodatkowo należy zauważyć, że znaczna liczba produktów może wciąż znajdować się u konsumentów (2 064 opakowań, a w jednym opakowaniu znajduje się 300 g pojedynczych kamyków), stwarzając tym samym poważne zagrożenie dla ich zdrowia i życia. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanych produktów, dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie konsumentów (małych dzieci), zostało w znaczący sposób naruszone.

Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszania prawa poprzez wycofanie kamyków z rynku oraz ich utylizację, jak również złożenie deklaracji, że nie będzie w przyszłości wprowadzała na rynek kwestionowanych produktów, jednak drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa – nie znajduje w tej sprawie zastosowania. Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to

wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie od nakładania kary na podstawie tej przesłanki i poprzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. W toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz niezastnienia przesłanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny, skłaniając przedsiębiorcę Kiem Le, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą VIPOLIMEX LE KIEM w Starych Babicach do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100) należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia

decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 i 1705), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny